

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei

Glasul Meu strigă din nou la porți ca să se deschidă și să intru cuvânt în grădină. Amin.

Îmi cobor din nou cuvântul pentru judecata proorocului cel mincinos, care-Mi zădărnicește planurile Mele, care fură cuvântul unul de la altul și îl povestește norodului fără de trimiterea Mea, fără de porunca Mea. Mă fac carte de judecată și scriu în ea trei zile la rând, iar mâine o isprăvesc, ca să biruiesc cu furtună și cu iuțime și cu asprime capetele mincinoase ale proorocului cel mincinos. Amin.

Voi, cei din grădină, voi, cei așezați de Mine în calea cuvântului Meu care coboară din cer pe pământ! Deschideți cartea proorocului cel mincinos, cartea Mea către el, ca să scriu în ea. Amin. Este scris că vin cu sfinții, și așa vin. Vin în țara cuvântului Meu. Andrei, apostolul Meu cel de acum două mii de ani, vine cu Mine în grădină, că e sărbătoare peste biserica Mea, sărbătoare de sfântul Andrei, cel ce a venit întâiul după Mine ca să-Mi fie apostol și să Mă dea apoi oamenilor, așa cum sunt Eu și așa cum voiesc Eu să fiu cu omul, dar nu așa cum voiește proorocul cel mincinos.

O, proorocule mincinos, sunt în fața ta cu cartea Mea cea împotriva ta. O deschid și scriu încă în ea, căci trei zile la rând scriu în ea, și apoi o pecetluiesc cu pecetea cuvântului Meu și o duc la locul ei, iar locul ei ești tu. Apleacă-te să auzi, căci te aplec Eu să auzi și să iei de la Mine cuvântul Meu cel către tine.

Tu Mi-ai nimicit statul Meu în om și Mi-ai umplut omul de nepăsare, fiindcă omul te vedea pe tine că stai înaintea lui în numele Meu, și făcea omul ca tine, nu ca Mine, fiindcă omul vrea să-L vadă pe Dumnezeu ca să creadă. Omul nu poate să creadă fără să vadă; el crede numai ce vede. Iată, omul te vede pe tine că stai în numele Meu înaintea lui și crede ceea ce vede că faci tu. Dar, ce faci tu? Tu pierzi și împrăștii de pe calea Mea oile; nu le aduni, nu le paști, nu le crești, dar stai în numele Meu în fața lor. Scris este în Scripturi: *«Vai de părinții care pierd și împrăștie oile turmei Mele nepăzindu-le și lăsându-le să se risipească! Aceștia fac desfrânare și minciună, ajutând pe făcătorii de rele să nu se întoarcă nimeni de la necredință. Îi voi hrăni cu pelin și le voi da apă cu fiere, căci s-a întins pe tot pământul necredința lor. Au luat ei parte la sfatul Meu? Atunci să se scoale și să spună cuvântul Meu și să-i facă pe oameni să se întoarcă de la căile lor cele rele. Oare, poate omul să se ascundă unde să nu-l văd Eu? Dar ei fură cuvântul Meu unul de la altul și zic: „Dumnezeu a spus“. Oare, este vreo legătură între pleavă și bobul de grâu curat? Iată, sunt împotriva amăgitorilor și a lingușitorilor, căci nu i-am trimis pe ei»*. Cel ce nu este trimis nu aduce folos pentru Mine. Cel trimis trebuie să fie om duhovnicesc, iar tu ești trupesc și Îmi întinezi numele Meu cu desfrânările tale, căci stai în numele Meu înaintea oamenilor. O, cum de te încumeți să stai în numele Meu peste oameni când tu ești nepocăit și încă păcătuiești? Când tu ești plin de dorul slavei deșarte, când tu mănânci și bei și te însori și te desfrânezi și faci urâciuni în loc părut sfânt, cum de mai zici că stai în numele Meu peste cei fără de pricepere? Iată, te vădesc cine ești. Nu ești prietenul Meu, ci ești vrăjmașul Meu. Nu ești slujitor al Meu, nu ești păstor de oi, că nu știi să păstorești, fiindcă Eu nu te-am trimis, iar cel netrimis este proorocul cel mincinos pe care Scripturile îl vestesc mincinos și răpitor.

O, ce cauți tu în slujba Mea? Căci slujitorii Mei stau în foc și nu ard, fiindcă scris este: *«Dumnezeu este foc mistuitor»*. Ce cauți tu unde nu ești chemat de Mine, unde nu ești trimis, ce cauți? Tu, cel care ceri să ai Duh Sfânt de la cei ce nici ei nu au, de la cei ce nici ei nu știu ce este Duhul Sfânt în om, ce cauți, oare? Iată, cauți pedeapsa cea pentru proorocul cel

mincinos, cauți apă cu fiere, că altceva nu cauți. Ai vrut să fii om deștept și ai căutat să ai carte multă ca să fii savant și să se strângă lume lângă înțelepciunea ta, dar iată, Scriptura stă împotriva ta și spune: *«S-a îngâmfat și a zis: „Sunt Dumnezeu și stau pe scaunul lui Dumnezeu, în mijlocul mărilor“. De aceea a fost aruncat la pământ din pricina păcatelor sale, căci cu viclenia sa pângăritu-și-a sfințenia. Foc va izbucni din el și îl va mistui, și îi va fi cenușa luată de vânt în fața tuturor trecătorilor. Și cei ce l-au cunoscut vor sta înmărmuriți de pieirea lui»*. Așa este scris de cel ce-și agonisește înțelepciune ca să facă negoț cu ea și să-și cumpere cu ea slavă deșartă, că omul sfânt nu este omul savant, ci este omul plin de Dumnezeu și de darurile Lui, omul plin de înțelepciune sfântă, nu de înțelepciune savantă. N-am ce face cu înțelepciunea ta, și ești ramură fără de preț. Am cuvânt scris din cer în vremea ta, dar tu ai fost îngâmfat din pricina înțelepciunii tale, și n-ai luat de la Mine prin cei smeriți cu inima. Ți-am tot dat de veste și ți-am spus că n-am ce face cu omul cu școală de la om, cu carte de pe pământ, căci cine nu învață carte din cer nu este om ceresc, ci este om din pământ ieșit, și este învățător mincinos, nu adevărat, prooroc mincinos este, om care piere prin înțelepciunea lui. Cei dintâi ai bisericii Mele n-au fost savanți, ci au fost săraci cu duhul și am putut turna în ei de la Mine și le-am dat veșmântul înțelepciunii. Dar tu ești savant, și nu pot să-ți dau și de la Mine, căci omul cu învățătura de la om este om îngâmfat, este prooroc care fură cuvântul unul de la altul, precum este scris în Scripturi despre proorocul cel mincinos, care învață de la cel asemenea lui.

O, n-ai voit să-ți vii în fire. Am lăsat pentru tine șapte ani de har ca să te apleci și să te îmbraci întru pocăință și să fii apoi ceresc, și să te iert apoi, iar azi te aplec Eu. Apleacă-te să auzi de la Mine, căci te aplec Eu! Amin, amin, amin.

Tu Mi-ai nimicit statul Meu în om, și omul Mă are precum Mă ai și tu, și omul s-a umplut de îngâmfare, fiindcă omul te vede pe tine că stai în numele Meu înaintea lui și crede ceea ce vede că faci tu, și nu vede omul pe Dumnezeu, precum nici tu nu-L vezi, și ești singur de tine osândit, și Eu stau departe de tine, că ești păcătos și ești eretic și te-ai abătut de la sfințenie și de la dreptate și stai cu păgânii la masă și calci în picioare numele Meu cel pus de tine peste tine, nu de Mine, că Eu sunt cu cei sfinți. Tu stai în sfat cu necredincioșii, tu stai în calea păcătoșilor și stai la masă cu hulitorii celor sfinți, iar legea Mea nu mai este voia ta, și rod nu ai pentru cer. Cine să mai fi întors pe omul păcătos de la fărădelegile sale? Scris este: *«Cel ce întoarce pe păcătos de la căile lui cele rele, acela își scapă și sufletul său»*. Tu însă Mi-ai nimicit statul Meu în om și Mi-ai umplut omul de nepăsare, fiindcă omul te vede pe tine și face ca tine, nu ca Mine.

Sunt venit cu martori din cer pentru ca să întocmesc cartea judecății proorocului cel mincinos. Acum două mii de ani apostolii Mei și toți cei ce Mă urmau erau numiți sectă, secta Nazarineanului. Ce zici tu de aceasta, omule care proorocești de creștinii Mei că sunt sectă? Caiafa îi învăța pe iudei să-i numească sectă a Mea pe cei sfinți. Așa și tu faci, și bine faci că spui așa, dar faci rău că nu înveți pe oameni ce este acest cuvânt: „sectă“; faci rău că nu-i înveți ce este cuvântul „biserică“, fiindcă tu știi ce este, dar îi înveți altfel pe cei ce se închină ție și nu Mie, căci dacă i-ai învăța ca Mine, așa cum știi tu că este învățătura Mea, ei Mi-ar sluji Mie și nu ție, iar Eu aș locui cu oamenii.

Unde să se mai ducă omul la biserică? Unde mai este biserică? Unde mai sunt preoți de ai Mei? O, nu mai e nimic! Toate sfârșitu-s-au! O, ce ai făcut tu din cuvântul „biserică“ și din lucrul de biserică?! Ai făcut negoțul tău, nu pe al Meu, și i-ai pus numele tău de prooroc mincinos la cel ce nu are nimic legat cu biserică Mea și cu lucrul ei, căci proorocul mincinos despre care scrie Scriptura nu este cel din afara lucrului Meu, ci este cel ce lucrează în numele Meu, în biserică Mea, în staulul Meu, dar lucrează pentru el, nu pentru Mine; pentru slava lui, nu pentru a Mea, așa precum tu lucrezi, că scris este: *«Cel ce grăiește de la sine, acela își caută slava lui, dar cel ce caută slava lui Dumnezeu, întru acela nu este nedreptate și minciună, ci este Dumnezeu cu adevărul Lui»*. Mai puțin vor fi judecați cei numiți de tine prooroci mincinoși ca să te ascunzi tu mai bine sub numele Meu, mai puțin, că aceia nu știu ce înseamnă

cuvântul „biserică“, și Eu, Domnul, în biserică. Scris este: «*De n-ar ști, n-ar avea păcat*». Dar tu știi, și crezi că te poți ascunde în vreun loc tainic, unde să nu te văd Eu. O, ochiul și cuvântul Meu despică omul și îl vedește afară, și așa fac Eu acum cu tine, căci toate sfârșitu-s-au! Sfârșitu-s-a și minciuna ta, căci tu ești minciuna aceasta, și nu ești slujitorul Meu precum te numești și te arăți, și ești răpitor de suflete, care se închină ție, nu Mie. Nu te-ai făcut păstor pentru Mine, ci te-ai făcut pentru tine ca să te îmbraci și să te hrănești cu lâna și cu laptele oilor Mele cele slabe, căci pe cele grase și sănătoase le pui nume de sectă ca să scapi, zici tu, de urmărirea Mea cea cu dreptate prin sfinții cei care fac voia Mea și nu a ta, dar te minți pe tine însuși, că scris este: «*Cei care n-au fost scriși de la întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului, aceia sunt cei ce se închină proorocului mincinos, cel cu capetele ascunse ca să nu vină la lumină, fiindcă lumina le vedește pe toate cele ascunse*».

Acum șapte ani am ridicat steagul Meu cel ceresc, pe care este scris numele Meu și numele cetății lui Dumnezeu, al Noului Ierusalim care se coboară din cer, de la Dumnezeu, căci Eu lucrez tainic din veac și până în veac. Tu te-ai sculat și ai numit minciună lucrarea Mea și steagul Meu cel de biruință împotriva ta. Te-ai speriat și ai căutat ascunzătoare de la fața Mea, și cauți și azi tot așa; cauți numind minciună și erezie lucrarea Mea de biruință, lucrare din fii vii cu viața lor întru Mine. Tu te-ai speriat și te-ai ascuns de lucrarea Mea de biruință a întunericului veacului acesta. Te-ai ascuns de Mine, pentru că tu nu ai viață pe potrivă venirii Mele, și ești fricos și te temi de venirea Stăpânului, și ai voi să întârzi pe Stăpânul Care vine. Dar prin minciună nu ai putut nimic, și nu poți nici acum.

Acum șapte ani am înfipt crucea Mea de biruință în mijlocul tău. Crucea Mea de biruință este poporul cuvântului Meu, cu care Eu Mă acuez de patruzeci de ani și mai bine ca să-l cresc și să-l desăvârșesc și să-l umplu de Duh Sfânt, așa precum am lucrat cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, până ce i-am făcut împărțitori ai împărăției cerurilor peste pământ. Acum șapte ani M-am scris cu nume nou peste veacul omului și M-am numit cu numele Meu cel scris în Scripturi pentru vremea aceasta, căci scris este: «*Numele Lui este Cuvântul lui Dumnezeu*». Amin. Să nu socotești că am venit spre tine ca să stric legea sau proorocii. N-am venit să stric, ci să împlinesc, și de aceea îți amintesc că acum două mii de ani le-am spus așa celor ce vor să semene cu Mine în slujire: «*Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât să vadă oamenii faptele voastre cele bune și să urmeze Tatălui Cel din ceruri slăvindul*». Iar cei ce nu au fapte pe potrivă vieții Mele în om, aceia nu pot fi împărțitori de învățătură cerească, și, din contra, strică legea și proorocii ca să piardă omul cărarea, căci în fiecare vreme omul a fost cărare pentru om. Tu ești poarta cea largă, și oricine voiește intră la tine și stă cu tine la masa ta, care zici că este masa Mea. Dar poarta Mea este strâmtă și calea Mea este îngustă, căci ea duce la viață, și puțini sunt cei care o află. De aceea am spus Eu acum două mii de ani la mulțimile flămânde de viață: «*Feriți-vă de proorocii mincinoși, care vin la voi în haine de oi, iar pe sub haină sunt răpitori. Voi după roadele lor îi puteți cunoaște, căci nu se culeg struguri din spini și nici smochine din măcăci, fiindcă orice pom bun face roade bune, iar pomul rău face roade rele; iar orice pom care nu face roadă bună, se taie și se aruncă în foc. De aceea, după roadele lor îi veți cunoaște*». Și iată rodul tău: turmă risipită, turmă amestecată după cum și păstorul, căci păstorul este proorocul cel mincinos despre care Eu am spus: «*Niciodată nu v-am cunoscut*».

Am strigat la om, peste tot am trimis cuvântul Meu de strigare, că dacă omul ar fi voit să vegheze, nu s-ar fi smintit întru Mine prin tine. Am strigat mereu la om, de șapte ani strig la om, dar acum strig la tine, strig din nou la tine după două mii de ani de la prima Mea propovăduire între oameni. N-am cum să-ți mai grăiesc altfel. Te-am strigat mereu să te apleci și să auzi, și tu nu te-ai aplecat. Dar acum, apleacă-te, că te aplec Eu ca să auzi!

Au trecut șapte ani de la pecetluirea Sfintei Sfintelor în care Eu vin cu cele sfinte și cu sfinții pentru cele sfinte, căci Sfintele se dau sfinților. Amin. Șapte ani sunt de când M-am scris peste

pământ cu numele Meu cel nou și al cetății lui Dumnezeu, Noul Ierusalim, care se coboară din cer, de la Dumnezeu, căci scris este: *«Iată, cortul lui Dumnezeu este între oameni, și va sălășlui cu ei și vor fi ei poporul Lui, și Însuși Dumnezeu va fi cu ei»*. Șapte ani ai lovit de peste tot ca să faci hulă împotriva lucrului Meu, că tu ai capete multe, și pe ele, nume de hulă. Iar după șapte ani ți-ai schimbat planul și ai dat să crezi în taina de nou Ierusalim, după cum scrie despre ea în Scripturi. Până acum ai zis de peste tot că în cer este locul Noului Ierusalim, nu pe pământ, iar acum te-ai ridicat cu putere pământescă să-ți zidești turn cu turnuri, căci tu ești cornul cel ce crești dintre alte coarne; și peste jertfa de fiecare zi ai pus nelegiuirea, și adevărul Meu l-ai aruncat la pământ, și ai izbutit, zici tu, iar peste turnul tău cel cu turnuri vrei să scrii „*Ierusalim nou*“, căci te-ai schimbat la față, zici tu, și ai dat să crezi în taina Mea de nou Ierusalim pe pământ. Dar tu ai scris pe capetele tale nume de hulă, și să te uiți bine că aceste scrisuri sunt și mărturisesc împotriva ta, și nu poți tu să pui înaintea Mea turnul cel lucrat cu planuri omenești care n-au nimic întru ele din cele sfinte, fiindcă cele sfinte sunt cu sfinții, iar tu ești amestecat cu păgânii și cu păgâniile lor, și nu se poate slujire și lui Dumnezeu și lui mamona. O, dacă ai iubi Scripturile Mele, le-ai și crede, le-ai și împlini, și le-ai adevări peste mulți. Dar tu ai cărțile tale din care bei și din care te adăpi cu slava ta deșartă, de M-ai făcut pe Mine, Domnul, să-ți umblu sub haină și să spun supușilor tăi că haina ta e mincinoasă și că tu ești mincinosul cel de sub haină, hristosul cel mincinos, care o ia înaintea Mea ca să-l facă pe om să se culce și să spună că ziua Domnului a și sosit, a și trecut.

Eu am așteptat lepădarea ta de credință, așa cum scrie că va fi înaintea zilei Mele. Și iată, acum vin. Ieși întru întâmpinarea Mea și ascultă-ți judecata, că tu te-ai lepădat de lege și de prooroci și de credință. Și acum, Eu vin; vin cu ziua Mea cea mare și înfricoșată, căci ceea ce ai avut tu de făcut, ai făcut, și toate sfârșitu-s-au, și încep Eu. Încep din nou început și îl numesc nou Ierusalim, dar lucrez Eu, nu tu; fac Eu, nu tu, căci Eu sunt Cel ce sunt, și Mă scol biruitor peste tine. Amin.

Mă vestesc biruitor peste potrivnicul Meu, omul; omul care s-a așezat împotriva Mea de la început și până la venirea Mea, din fiu în fiu, și nu se mai numește om, și se numește proorocul cel mincinos, care stă împotriva lui Dumnezeu, ca un fur. Toate cetățile tale vor fi nimicite, căci sunt lucrate de tine, nu de Mine, iar lucrul tău nu este curat, și piere prin el.

Și acum, vin, vin în țara cuvântului Meu, țara strălucirii, așa cum a văzut-o demult proorocul Daniel ca s-o anunțe că va fi. Vin cu sfinții, vin cu cerul, vin cu ucenicii. Vin, și am venit. Amin, amin, amin. Și sunt cuvânt în grădina cuvântului Meu, în țara venirii Mele, țara strălucirilor, care strălucește prin venirea Mea. Iată sărbătoare de cuvânt, sărbătoare de sfinți în grădina Mea de pe pământ, sărbătoare de biruință a Mielului și a celor răscumpărați prin Sângele Mielului. Am venit să lucrez cartea cea de judecată peste proorocul cel mincinos, care înșală cu blana oii oameni din toată seminția și limba și poporul și neamul. Binecuvântată să fie cartea Mea de azi în care scriu trei zile la rând, și binecuvântată să fie cartea care va ieși din mijlocul celor ce zic că-Mi slujesc Mie, căci ca o sabie smulsă din mâna celui ucis va fi ea, ca să tai cu ea ocară de pe fiii cerului, care lucrează poruncile Mele pe pământ, și Eu smulgându-i sabia îl voi tăia pe el, căci el din sabia lui a trăit pe pământ, după cum este peste el cuvântul Meu întru început, că așa i-am spus: *«Cu sabia ta îți vei agonisi traiul»*.

Eu l-am pus pe om împărat peste pământ, dar nu și peste cer. Cerul este scaunul Meu de domnie, nu al omului, iar biserica Mea de pe pământ, dacă e a Mea, trebuie să fie cer pe pământ, iar slujitorii ei să nu fie împărați, ci să fie slujitori dacă vor să fie. Și iată, Eu vin, ca stăpânul care se întoarce să-și cerceteze via, și vai celor ce s-au pus stăpâni peste via Mea! Cine este cel ce s-a pus stăpân peste via Mea? Să vină să dea socoteală pentru cele lucrate! Să vină să se socotească cu Stăpânul viei! Amin.

Sunt venit cu martori din cer, ca să întocmesc cartea judecății proorocului cel mincinos, și el va cădea în sabia lui, și voi ridica ocară de pe fiii vieții, căci ca și acum două mii de ani când

apostolii Mei și toți cei ce Mă urmau erau numiți sectă, tot așa și azi, cei ce-Mi urmează Mie sunt numiți sectă de cei ce se vor împărați peste pământ și peste cer. Dar Eu smulgându-le sabia îi voi birui prin ea, și voi ridica ocară de pe fiii vieții, fiii Noului Ierusalim, fiii lui Dumnezeu, fiii cerului pe pământ între oameni. Amin, amin, amin.

30-11/13-12-1998